

Sag anlagt den 7. juni 2018 — Grækenland mod Kommissionen

(Sag T-295/18)

(2018/C 249/50)

Processprog: græsk

Parter*Sagsøger:* Den Helleniske Republik (ved G. Kanellopoulos, I. Pachi, A-E. Vasilopoulou og E. Chroni)*Sagsøgt:* Europa-Kommissionen**Sagsøgerens påstande**

- Den anfægtede afgørelse annulleres, for så vidt som Den Helleniske Republiks udgifter til et samlet (brutto-) beløb på 17 869 131,75 EUR (de finansielle virkninger androg 14 857 076,98 EUR), der blev afholdt og anmeldt inden for rammerne af ELFUL vedrørende foranstaltningerne 125A, 321 og 322 (bruttobeløb på 15 631 043,52 EUR, hvoraf de finansielle virkninger androg 12 618 988,75 EUR) og foranstaltning 123A (2 238 088,23 EUR) samt et beløb på 588 103,59 EUR [for udgifter] afholdt inden for rammerne af EGFL i forlængelse af kontroller af transaktionerne i regnskabsårene 2011-2014, blev udelukket fra EU-finansiering.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat otte anbringender. De første seks anbringender vedrører den korrektion, der blev pålagt inden for rammerne af ELFUL for foranstaltningerne 125A, 321, 322 og 123A, mens de sidste to anbringender vedrører den korrektion, der blev pålagt for mangler ved kontrollen af transaktionerne i henhold til afsnit V, kapitel III, i forordning (EU) nr. 1306/2013 ⁽¹⁾.

1. Det første anbringende vedrører en urigtig fortolkning og anvendelse af artikel 52, stk. 4, litra c), i forordning (EU) nr. 1306/2013, Kommissionens tidsmæssige kompetenceoverskridelse i forbindelse med pålæggelsen af de omtvistede finansielle korrektioner og Kommissionens faktiske fejl ved fastlæggelsen af den omtvistede korrektions beregningsgrundlag.
2. Med det andet anbringende gøres subsidiært gældende, at der foreligger en tilsidesættelse af *ne bis in idem*-princippet, retssikkerhedsprincippet, princippet om god forvaltningsskik, princippet om beskyttelse af medlemsstatens berettigede forventning og proportionalitetsprincippet.
3. Det tredje anbringende vedrører en tilsidesættelse af artikel 71, stk. 2 og artikel 75, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1698/2005 ⁽²⁾, artikel 43 i forordning (EF) nr. 1974/2006 ⁽³⁾, bestemmelserne i det nationale program for udvikling af landdistrikterne vedtaget af Kommissionen (programmet for udvikling af landdistrikterne 2007 — 2013) samt artikel 24, stk. 2, litra b), i forordning (EU) nr. 65/2011 ⁽⁴⁾, manglende retligt grundlag og begrundelse samt en faktisk fejl for så vidt angår den pålagte finansielle korrektion på 10 %, for så vidt som forvaltningsmyndighederne udøvede sine beføjelser fuldt ud lovligt og korrekt.
4. Med det fjerde anbringende, der fremsættes subsidiært til det tredje anbringende, gøres gældende, at der foreligger en tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet, princippet om beskyttelse af medlemsstatens berettigede forventning og retningslinjerne i dokumenterne VI/5330/1997 og C(2015) 3675 af 8. august 2015 samt en utilstrækkelig begrundelse med hensyn til satsen for den anvendte finansielle korrektion på 10 %.
5. Det femte anbringende vedrører en tilsidesættelse af artikel 24, stk. 2, i forordning (EU) nr. 65/2011, en faktisk fejl og en utilstrækkelig begrundelse vedrørende manglerne ved forvaltningsmyndighedernes vurdering af støtteansøgningerne og mangler ved kontrollen af vurderingen samt en tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet.

6. Det sjette anbringende vedrører en tilsidesættelse af artikel 24, stk. 1 og 2, i forordning (EU) nr. 65/2011 og af proportionalitetsprincippet, en faktisk fejl og en utilstrækkelig begrundelse med hensyn til manglerne ved vurderingen af, om udgifterne var rimelige.
7. Med det syvende anbringende gøres gældende, at den finansielle korrektion, der blev pålagt for regnskabsårene 2011 til 2013, skal annulleres, for så vidt som de er uden retligt grundlag og begrundelse, særligt for så vidt angår 2013, idet den er i strid med princippet om god forvaltningsskik.
8. Med det ottende anbringende gøres i fem særskilte dele gældende, at den omtvistede korrektion blev pålagt som følge af en faktisk fejl fra Kommissionens side og helt uden begrundelse og er i strid med Den Helleniske Republiks ret til forsvar.

-
- ⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 af 17.12.2013 om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 352/78, (EF) nr. 165/94, (EF) nr. 2799/98, (EF) nr. 814/2000, (EF) nr. 1290/2005 og (EF) nr. 485/2008 (EUT 2013, L 347, s. 549).
- ⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 af 20.9.2005 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) (EUT 2005, L 277, s. 1).
- ⁽³⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 1974/2006 af 15.12.2006 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) (EUT 2006, L 368, s. 15).
- ⁽⁴⁾ Kommissionens forordning (EU) nr. 65/2011 af 27.1.2011 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 for så vidt angår kontrol og krydsoverensstemmelse i forbindelse med støtteforanstaltninger til udvikling af landdistrikterne (EUT 2011, L 25, s. 8)

Sag anlagt den 7. maj 2018 — Banco Comercial Português m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-298/18)

(2018/C 249/51)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Banco Comercial Português (Porto, Portugal), Banco ActivoBank S.A. (Lissabon) og Banco de Investimento Imobiliário S.A. (Lissabon) (ved advokaterne C. Botelho Moniz, L. do Nascimento Ferreira, F.C. Laprêvote, A. Champsaur og D. Oda)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Kommissionens afgørelse C(2017/N) af 11. oktober 2017 (Statsstøtte SA.49275) annulleres, for så vidt som den anså contingent capital agreement (den betingede kapitalaftale, herefter »CCA«), der blev indgået mellem den portugisiske afviklingsfond (herefter »afviklingsfonden«) og Lone Star group (herefter »Lone Star«) i forbindelse med førstnævntes salg af Novo Banco, S.A. (herefter »Novo Banco«) til sidstnævnte, for at være statsstøtte, som var forenelig med det indre marked.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne, herunder sagsøgernes.